

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS LAPJA

kiadószervezet és kizáróhely: **CLUJ**
Str. A. Muresan 10.
Telefon 158. sz.

Felkötő szerkesztő:
TÖRÖK BÁLINT
az EME főtitkára.

A lapot az EME tagjai tagsági
illetmény fejében kapják. A lap
megjelenik havonként egyszer.

36

393

Cluj

Szent Ambrus, a méhészek védőszentje

Szent Ambrus a méhészek, mézeskalácsosok és viaszgyertya-
k patronusa Galliában 340-ben született előkelő gall szülök-
Anyja római nő volt és atyja korai elhalálása után a kis-
fal szülővárosába, Rómába költözött s itt gondoskodott fia
felelő neveléséről.

Ambrus már csecsemő korában magában viselte a szentség

jellegét. A hagyomány szerint csecsemő korában egy alkalommal — mikor a szabadban nyitott szájjal aludt — egy méhraj szalagoltta meg s a méhek szájába be — s kijártak — mint egy málhák lakásba s esodálatos képpen egy se bántotta. Kis idő múlva a méhraj a levegőben tovaszállott. A kétségbeesett szülők bámuló néztek a jelenséget s Isten különös esodájának minősítve a történeteket, atyja nagy jövőt jósolt fiának. S tényleg Isten különös tehetséggel áldotta meg az ifjút, különösen jogi téren, akkori tudást sajátított el, hogy az alig 32 éves ifjura Probus Itália kormányzója Aquilla és Liguria tartományok kormányzását bírára. Ambrus ékesszólásával büvölte el hallgatóit s szelid kormányzásával nagy népszerűségre tett szert. Alig két évi kormányzósága után meghal Axentius Milánónak árián érkező érseke. Attól lehetett tartani, hogy az új választáson nagy zavargások s esetleg összeütközések is lesznek, azért tanácsosnak tartotta Ambrus a személyes megjelenését is. Szelid, de meggyőző szavakkal intette a választókat a békés megegyezés miközben egy gyermekhang tulharsogta a tömeget: „Ambrus mi püspökünk!” A forrongó tömeg Isten akaratát hallotta, gyermek hangjaiban s egyhangulag Ambrust választotta püspökének. Ambrus — mivel még meg se volt keresztelve — így kezelt a nagy kiténtetés elöl menekülni, de midőn látta, hogy a tömeg nem tágít, a választást elfogadta szigorú böjtölés önmehtagadás közepette készült a magas méltóságra. Komolytheológiai tanulmányok végzése után 374. november 30-án megkeresztelkedett s a kisebb rendek felvétele után december 7-én püspökké szenteltetett. Ambrus miután püspöki székét elfoglalta minden vagyonát a szegények között kiosztotta s egész életét komoly önképzés és önmehtagadásnak szentelte, hogy magának méltóságát Isten szíve szerint tölthesse be. Ékesszólását és nagy tudását a római böleselők megbámulták s maga ort. Ágoston római birodalom híres szónoka is hozzáment tanulni s Ambrus ékesszólásának tulajdonítható az ő megtérése is. Önmehtagadás jámbor élete tette őt méltóvá arra, hogy a kath. Anyaszentegyház szentei közé sorakoztassa.

Szent Ambrus nemesak a lelki világnak volt törhetetlen apostola, hanem a természet szépségeinek is nagy tisztelője volt. Nyilván a hagyomány által megörökített monda hatása alatt nagy élvezettel bámulta a méhek gyönyörűségeit, szép világát, ezért egész életét a szorgalmas és munkás méhek példájára rendezte be. Jelszava: „Mindent a lelkekért, mindent a közért!”

Ezt a jelszót írta az E. M. E. is zászlójára, mikor megintotta 50 évvel ezelőtt a közlönyét s hogy miképpen valószínűtlen azt meg, arról beszéljen az 50 éves múlt... Ha a múltból a belső torzalkodásokat szemléljük s a jelenben a magunkra hagyottságot látjuk, lehetetlen, hogy önkényt ne esentosodjék meg bennünk az a tudat, hogy minket a méhészek pátrónusa szent Ambrusnak a szelleme véd, oltalmaz, vezet eredményes munkánkhoz.

Id. Kicsid Géza

A Méhészeti Közlöny ötven éves jubileuma.

Ezelőtt négy esztendővel, 1930-ban, ünnepelte az E. M. E. éves fennállásának jubileumát, még néhai br. *Jósika* Gábor elnöklete alatt, akinek emléke még mindnyájunk szívében ott él.

Ugy érzem, hogy az E. M. E. tagjai egy nagy családot alkotnak és akik ma a család élő tagjai vagyunk, az egyesület sodik ötven esztendejének az alapjait vagyunk hivatva megőrizni. A második ötven esztendő beindításához az utra-ötöt br. *Jósika* Gábortól az E. M. E. néhai nagyszerű elnöke-kaptuk és amikor az egyesület hivatalos lapjának a *Méhészeti Közlönynek* 50 éves jubileumához értünk, néhai elnökünk szelleme jelenik meg közöttünk, aki nem egyszer megalapította meg az együletet és a *Méhészeti Közlönyt* is válságos helyzetben.

Az E. M. E. 1880-ban alakult, br. *Bánffy* Dániel elnök-lete alatt, mint az Erdélyi Gazdasági Egylet leányegyesülete. Az E. G. E. látva az erdélyi méhésztársadalom nemes céljait megvalósító törekvéseit, 1884-ben felajánlotta az E. M. E. közleményei számára hivatalos lapjának az *Erdélyi Gazdának* a hasábjait, majd 1886-ban az E. M. E. megindította szaklapját a *Méhészeti Közlönyt*. — Merész vállalkozás volt a fiatal egyesület. A nyomdai költségek hamar válságba is sodorták az egyesületet. Ezért az államhoz fordult megrendült anyagi támogatásának alátámasztását kérve. A földmivelésügyi miniszter a kérésre azt válaszolta, hogy két hasonló célu egyesület is működik az országban, felesleges a harmadiknak is a működése és a kérést elutasította.

A magukra maradt erdélyi méhészek érezték, hogy Erdély méhészeti viszonyai egészen különlegesek, az erdélyi méhészeknek feltétlenül önálló egyesületre és külön lapra van szükségük érdekeik képviselete céljából. Nem csüggedtek és nem estek kétségbe.

Kölesön-kötvényt boesájtottak ki nagynevű és lelkes elő-nkönk. A válság tartalma alatt az E. G. E. egy évig kamat-mentes kölcsönt adott az E. M. E.-nek, majd 1888-ban saját költségén adta ki a *Méhészeti Közlönyt*, amelyben közölt lelkes felhívásokra nagy számban sereglettek az erdélyi méhé-szek az E. M. E. táborába és az egyesület lelkes tagjai ügy-zőgő istápolása mellett ismét fejlődésnek indult az egyesü-let. Ez a fejlődés br. *Bánffy* Ernő elnöksége idején, az 1890-es évek derekáig tartott. Azután ismét hanyatlani kezdett. 1897-ben került az Egyesület élére br. *Jósika* Gábor, aki meg-alkotás nélkül több mint három évtizeden keresztül töltötte az elnöki tisztséget és ezalatt a hosszú idő alatt a szive-nyelvéig nyitva állott Erdély méhésztársadalma és méhészeti viszonyai előtt s bizony nem egyszer nyílt meg a szive mellett a válság is. Ezt a legjobban mi tudjuk, akik élő tanúi voltunk, amikor az E. M. E. a kiállításait rendezte, a nyomda számlái

fedezet nélkül maradtak, majd a házsongárdi méhészeti telekerítése dűledezett stb. A mai kerítés sasfái is a br. Jósik Gábor erdejéből valók.

A *Méhészeti Közlöny* volt ezalatt az 50 év alatt az erdélyi méhészet irányítója, érdekeinek törhetetlen, bátor, szókmondó harcosa és védelmezője. A *Méhészeti Közlöny* hasábjain vitatta meg minden aktuális problémáját Erdélyi méhésztársadalma és itt folytak le azok a késhegyig menő nemezharcok, amelyek hivatva voltak egyes szakkérdéseket a nyilvánosság előtt tudományos alapon széles mederben tisztázni, kikristályosítani.

A *Méhészeti Közlöny* munkatársai sorában tisztelhetjük a régi nagy Magyarország európai hírnevű nagy méhészeit. Alább közöljük, hogy az 50 év alatt kik szerkesztették a *Méhészeti Közlönyt* és közöljük a munkatársak hatalmas táborának névsorát, akik közül már sokan eltávoztak az élő sorából, és akik előtt kegyelettel hajtjuk meg ma az elismeréscsászlóját. Ott küzdöttek ők előttünk, a köz javáért és most amikor kisebbségi sorsba jutott az erdélyi magyar méhésztársadalom, hatványozott mértékben kell résztvevünk a közérdekű munkákban és támogatnunk az E. M. E.-t és a *Méhészeti Közlönyt*, hogy a fejünk felé tornyosuló minden erőtől diginél nehezebb időkben ezer akadályon át is meg tudják felelni hivatásának és utódaink a 100 éves jubileumot is megünnepelethessék.

Amikor hálát adunk az Istennek, hogy egy félszázadon keresztül oly sok vihar között átsegített minden nehézségek között kérjük a Mindenhatót, hogy a második félszázadon is segítsen át és vezessen egy nektárookban gazdag korszakba!

A *Méhészeti Közlöny* szerkesztőinek névsora 50 év alatt.

1886—1889.	Bodor László	—	—	—	—	—	—	—	—	4
1890—1892.	Turcsányi Gyula	—	—	—	—	—	—	—	—	3
1893—1898.	Bodor László	—	—	—	—	—	—	—	—	6
1899—1900.	dr. Bálint Sándor	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1901—1903.	Szentgyörgyi Lajos	—	—	—	—	—	—	—	—	3
1904—1904.	dr. Nagy Géza	—	—	—	—	—	—	—	—	1
1905—1915.	dr. Ványolos Mihály	—	—	—	—	—	—	—	—	11
1916—1918.	Győrffy István	—	—	—	—	—	—	—	—	3
1919—1920.	Gál Imre	—	—	—	—	—	—	—	—	2
1921—1921.	Páll Lajos	—	—	—	—	—	—	—	—	1
1922—1935.	Török Bálint	—	—	—	—	—	—	—	—	14

50 é

A *Méhészeti Közlöny* munkatársainak névsora 50 év alatt.

Bodor László, Abend András, Maurer János, Vályi Elek, d. Albu Mózes, dr. Ribáry Ferenc, Antonya János, Pálffy Lajos, Bedő József, Kozma Ferenc, Csiki J. József, Fodor Gyula, i Hutter Samu, dr. Kömüves Gerő, *Szentgyörgyi Lajos*, Kulissek Endre, Hatházy Ferenc, Abonyi N., Kühne Ferenc, Dicső Lajos, Szabó István, Dégán Agoston, Siculus, Balás Antal, Székely Kálmán, Zimai N., Albu József, *Grand Miklós*, Kolozsváry László

Kozma Demény, Károlyi Gyula, Páll Bogdán, Szánthó Sándor, Korbuly Zaty, Páll Domokos, Pinkért József, K. Szabó Endre, Puresányi Gyula, *br. Bánffy Ernő*, Kranotai N., *Löier Kálmán*, *br. Zágoni M.*, Papp Sándor, Prohászka Ödön, Haftl Dezső, Kovik Pál, Thamó Gyula, Dömötör László, Czászár József, Grátzdór, *Neiszer, Rodiczky*, Hilberth István, Piónay A., Tóth Tamás, Zágoni József, Wieder József, Gephard Imre, *Walló János*, Neumann Samu, Tarcankay, Weress Ferenc, Juhos N., Záborszky István, Herepey Gergely, Danis János, Boka József, Marosányi István, Gyurka József, Sándor Lajos, Szeőke Mihály, Orbán Pál, Lebestyén József, dr. Agyagassy Károly, Bartók László, dr. Venyvessy F., Tulipán József, Konkrány Dezső, dr. Hilbert Iván, Sándor Áron, Buholez Gy., Meszlényi István, Vaszari N., Kocsma N., Kócsi Mayer, Dráveczky Gusztáv, Jónás Sándor, Bede Károly, Molnár Máté, Boeckay Sámuel, Csere Lajos, Molnár Albert, Kőröspataky N., Nagy Endre, Timafalvy Lajos, Woith Gergely, Tulogdy Sámuelné, Keresztesi Árpád, *Kredits Ferenc*, Geles Lajos, Szalánczy Sándor, Timafalvy Péter, dr. Bálint Sándor, Szász Lajosné, Bölöny István, Töltényi Antal, Zajzon Géza, Buday József, Ágoston Béla, *gr. Bethlen András*, Lászlóffy Imre, Gebhardt Imre, Nagy Iván, Gergely Kálmán, Metzger Ede, Bartók László, Olgyay Árpád, Molnár Albert, Róth Gyula, Uhlyák Sándor, Lengyel Károly, Boehmann Béla, Szabó Balázs, *br. Ambrozy Béla*, Kohányi Béla, Lakméry N., *gr. Festetics Andor*, Danis János, *Kovács Antal*, Szimonescu Péter, Jeney Márton, Litay L. Tivadar, Juhász István, Juhos Márton, Szöllősy László, Tollonich István, Ihász Bertalan, Szabó Imre, dr. Jekelfalusy József, Gémes Joachim, Bende Pál, Katona Dénes, Abaffy József, Erdős Lajos, Liskay József, Szabó János, Elekes Imre, Bartos Géza, Jánossy Miklós, Boeckay Sámuel, Liebner József, Göbölés Károly, Kemény András, Förster József, Wimmer József, Papp Ábor, Horváth Gyula, Sejtényi Sándor, Kakuesi Libner József, Moskeöy Károly, Lakatos Károly, Dónáth Aladár, ifj. Páder Ferenc, Rákosy, *Nagy János*, Pásztor K., Vida János, Szilágyi Átyás, Kápolnoky István, *dr. Balázs Ferenc*, Istvánffy S., dr. Pényes Kálmán, Nesselheld Viktor, Sándor Pál, Szentpétery N., Kálmán Márton, Csergő Vencel, Józsa Sándor, Biró Elek, Mezey János, Ferenc Victor, Zsögön Rácz Mihály, *id. Boczonády Szabó Imre*, Gyulai Károly, Várady János, Benkő B., Hartviger Ágoston, Filepi János, Ajtay Geese Bálint, Bergmayer L., Sándor János, Balázs János, ifj. Szabó Domokos, Takács Gyula, Chorus János, Bálványos N., dr. Wányolós Miklós, *Stief Ottó*, Wajnowszky Péter, Györffy István, Lengyel Károly, Sajó Péter, dr. Nagy József, Vitályos N., Schwirbély Gizella, Lencz Géza, György János, dr. Pataky Jenő, Ajtay G. Bálint, Pintér S., Szendeffy Gyula, Mihály Béla, Zseltay Elemér, Hutter Gerő, Solymossy Sándor, Petersdorfer N., Kézdy János, özv. Kremnitzkyné-*Gräfin* Ilona, Kálmán N., *Gál Imre* Szentpétery, Husznik N., Csibory N., Sándor Mihály, Balogh, Virágh N., Zilahi K., Sóváry János, Juhász Károly, József János, Turna János, Deliman György,

Simon József, Leviczky Ernő, Lőrincz Gyula, Figyelő, Balázs P
ter, dr. Péter Béla, dr. László Márton, dr. Boga Lajos, Kány
máli Ilona, Jancsovits Endre, Balogh Bálint, Kemenes Antal
br. Jósika Gábor, Labonez Géza, Szilágyi Márton, Kis Laj
Poór Géza, Berde Ferenc, Fedorocsó Gyula, Dózsa Istvá
Csongvay Ferenc, Puskás Lajos, Csepely Pál, Engly Vilmos, N
mes Győző, Márk Mihály, Nagy Miklósné, Blénessy Károly, Be
csényi Margit, *Hori Balla István*, K. Bogdán Géza, Horvá
Imre, Lupán Aurél, id. Kicsid Géza, Török Bálint, Lukács Ot
gr. Bethlen Mária, Apáthy Miklós, Balogh István, dr. gr. Bethl
László, Benczedy Márton, *Héjjas Endre*, Pataky András, Ö. Na
Géza, Seyfried Ferenc, Finta Miklós Andor, Várady Béla, c
Filep Gyula, Baritz Barnabás, Deák Bertalan, Páll Albert, c
Eöry Istvánné, Schilla Aurél, Kutas Antal, Biró Pál, Horvá
György, Szenes Imre, György Ignác, Kemeesey György, And
lich Antal, Dragovits József, *Györbíró Géza*, László Zsigmor
Albertini Jenő, Szentpétery György, Schreiber Árpád, Oberma
Ágoston, Gálfalvy János, dr. Szász Ferenc, Fánta Károly, Ká
András, Herczegh Kálmán, dr. Várady László, Bárdi Istvá
Prunár János, Dima N., Bartha Gyula, Kezdődy Gyula, Szeker
István, Gajda Gábor, Papp Alajos, Tóthfalussy József, dr. *Weis
István*, *Lakatos Tivadar*, dr. Fosztó Béla, *Jablonovszky József*
Dálnoki Páll Lajos.

Tájékoztató a kaptárkérdésben.

Irta: Hori Balla István.

A méhészt célja, hogy a legkényelmesebben és a legeredményesebben rajoztasson, vagy mézeltessen; azonban a rajzás és a mézeltetés ugyanazon kaptárban egymást kölcsönösen kizárja, mert a rajoztatással a család megoszlik és elnéptelenedik, a mézeltetésre pedig a nagytörzsek nagy népességét a rajzási kezdeti felbujulás nélkül nemesak együtt kell tartani, hanem a mézeltetés dandárjára még más család népességével is a legnagyobb mértékben felszaporítani ajánlatos.

Különösen szeretném azonban azt feltüntetni, hogy ugyancsak leginkább a rajoztatás, mint a legeredményesebb mézeltetés éppen olyan szoros összefüggésben van a jó legelével, a kaptár nagyságával, mint a méhésztnek a méhésztben való jártasságával, kitűzött rajoztatási vagy mézeltetési céljával.

Mit találunk a rajozásra készülő köpüben? A jó mézelés idejében a köpünek már minden sejtje mézzel, méhkenyérrel és viaszszal van tele, a köpü a méhekkel annyira zsufolt, hogy egymástól alig bírnak mozogni, a nagy népesség miatt kifejlődő nagy hőség a helyzetet még nyomasztóbbá teszi, az anyatej megakad, mert amint egy sejtből kibúvik a fiatal méh, az üres sejtet a mézzel telt potrohu méhek azonnal mézzel töltik meg, így nemesak az anya, hanem a dolgozók munkássága

nnakad. Mindezek mellett a méhek fajfenntartási ösztöne is on dolgozik, hogy a tarthatalan helyzetben a család a rajozta-ssal segítsen, heresejtekét épít, anyabölesöket csinál és meg-
zjik. Ezek szerint a rajozás okául a jó méhlegelőt, a fiasításnál
ékkenyérrel és mézzel telt lépeket — vagyis a hely hiányát —
kaptár zsufoltságát a nagy bőséget, az anya és a dolgozók
nyszerült munka szünetelését vehetjük.

Miképpen mézeltethetünk a legeredményesebben? Ha a mé-
lés dandárjára a rajzási kedv nélküli, nagy törzset a nagy,
a szükséghez képest még mindig nagyobbítható kaptárban
ő tudjuk állítani, mert itten mindig van hely egy az anya
tézésére, mind pedig a begyűjtött méz elhelyezésére. Vagyis
m teszünk egyebet, mint a rajzás okait akarjuk kiküszöbölni.

Ezek szerint már itten megállapítható, hogy egy a rajzás,
nt a mézeltetés a kaptár nagyságával és a méhésztudás szerü
árásával szabályozható és irányítható a méhésztudás kitűzött célja
erint.

Tartalék anyák készletben tartására minden méhésztudás csak
en kicsi kaptárakat tart, a rajzáshoz kicsi, a mézeltetéshez
dig nagy, de a szükséghez képest még mindig nagyobbítható,
kodó kaptár szükséges, esemege lépes méz, de különösen a
xok készítésére olyan széles de alacsony keretű Langstrott
adszerű kaptár a legjobb, amelyben az alacsony (22—24) cm.
ages) keretekre rakott boxok vagy keretek sora még a fészektel-
mbölyded körvonalába beleesik, abból az okból, mert a méhek
ak úgy foglalják el azokat vonakodás nélkül. Ezekből pedig az
vetkezik, hogy a különböző szakképzettséggel rendelkező
méhésztudások különböző céljaira ugyanaz a kaptár nem lehet alkal-
as, így abszolút jó kaptár el sem képzelhető, vagyis más szó-
l a kaptár standardizálása halva született idea. A kaptárnak
en standardizálását a magyar országos méhésztudás egyesület
nbrozy báró és az egyesület akkori lapszerkesztőjével Binder-
t már megpróbálta, de amint ösmeretes a Neiszer és Bocso-
di viták és a méhésztudások maguk tartása az egyesület mostani
zetőségét arra a helyes elhatározásra bírta, hogy a Magyar
éshben nemesak helyet ad az egyesület által elfogadott kaptár
ellett más kaptár ösmertetésére is, hanem nem tesz kifogást
ellen sem, hogy minden méhésztudás olyan kaptárban méhésztud-
a, amelyet helyi körülményei, méhésztudásban jártassága és céljai
válnak; de ezzel a kaptár kérdése még mindig nem oldódott
eg, mert minden méhésztudás a legjobb kaptár feltalálásán töri
fejét.

A kaptár sem a méhet, sem a mézet nem csinálja, de határt
hb egy a népességnek, mint a méznek. A mézeltetés tekintet-
l a kaptár a mézkamrára és a fészekre oszlik. A mézkamrá-
n a méhésztudás által elvezető méz van; a méhek által a kaptár
ája körül kialakított fészekben nyáron a fiasítás folyik, télen
dig a méhesalád telet. A fészeknek olyan nagyoknak kell lenni,
gy a legnagyobb fiasítás idejében az anya akadály nélkül

mindig petézhessen, a télire szükséges élelem pedig tulnyórészben a fészek felett elférjen, de a nagy népesség mégse sronghasson. Ebben az esetben sem, a méhek nem gondolnak rajzásra, sem pedig az anyának az üresséjtek után nem kell méhésznek nem kívánatos helyre, a mézkamrába kóborolni, i semmi mesterkedés nem szükséges az anyának a mézkamrávaló távoltartására, mert a méhek által legalkalmasabbn talált helyen a fészekben mindig van hely a petezésre.

A telelőfészek ugyancsak a kaptár szája körül ugy alalmeg, a hideg beálltával az utolsó fiasítás kikelésé után üres maradt lépeken tanyáz a telelő fürt, aminek széle a mézeslépszéleít foglalja el, ahonnan a mézet elfogyasztva, a méz utfeljebb huzódik, a mézet fogyasztó méhek pedig megetetik többt. A jó teleléshez a fiatal méhekből álló nagy népesség kívül, a telelő alatt elhelyezett elegendő mézen kívül kevirágpor is kell, minélfogva a legfőbb követelmény, hogy kaptárban milyen magos és széles legyen a keret, amiből következik, hogy tudni kell, hogy milyen formájú és nagysá legyen a kaptár fészek része.

Nyáron az anya naponként 3500 petét rak le, a munkás pedig 21 nap múlva kelnek ki a sejtéből, tehát 73,500 sejt-re van szükség arra, hogy az anya a fészekből el ne kóboroljon; de még nem minden, mert Berlepsch vizsgálataiból tudjuk, hogy 1000 álca 131.53 gramm mézzel kevert vizet és méhkenyér fogaszt el, 73,500 álcának 9667 grammra van szüksége. E négyzet decim. lép két oldalán 850 munkássejt van, ezekb 315 gr. táplálékot lehet elhelyezni; 9667 gr. elraktározásához $850 \times 315 = 26,775$ sejt, vagyis kerekszámban 1000.000 munkásszükséges a nyári fészek számára. A lépek vastagsága 23m/m egy négyzet decim. területen 851 munkás sejt van így egy kdm. hézagban 3404 sejtnek volna helye, ha a lépek közt utnem volnának, de minthogy az építmények csak mintegy részét foglalják a kaptárnak egy köb decim. hézagban 2270 se nél több nem lehet. 80—83.000 sejt befogadásához 35—36; 120.0 sejt-hez 52, 150.000 köb decim. térfogat szükséges.

A mézkamra nagysága függ a vidék és az időjárás minőségétől. Ha a nagy kaptárban 100.000 méh van, ebből 80.000 gyűjtéssel, 20.000 pedig a belső munkálatokkal van elfoglalva 1000 méh jó mézeléskor közepes jóságú vidéken 24 óra alatt 30 gr. mézet gyűjt be, 10.000 bepecsételt sejtben 4 kg. méz foaltatik, ha a mézelő időt 15 napra vesszük fel a 80.000 m 36 kg. gyűjt be, aminek befogadására 90.000 sejt kell, így a k pünek 200.000 sejtet kell befogadni, az ilyen köpüben a lép területe 240 négyzet decim., térfogata pedig 80 liter; de mivel a méz begyűjtésekor még sok víz is van a begyűjtött mézben és mivel az akác vagy a tarlóvirág virágzásakor a méhek ezre kint számítva, naponként 30 gr-nál többet hordanak be, bátr vehetjük a kaptár térfogatát 100—110 literre.

Köster számításai szerint a keretlécek és az építkezésre fel használt üregek a keretes kaptárok ürtartalmának 20%-át zik ki, ha tehát a kasok térfogata a rajoztatásra 36 liter ürtalommal is megfelel, a kis keretes kis kaptáraknak már a joztatás szempontjából legalább 42, ha pedig mézet is akarunk erni 68—70 literesnek kell lenni; a legnagyobb, vagyis 100 er térfogatnak pedig 120 liter ürtartalom felel meg.

A jó eredményre a fészek nagysága mellett éppen olyan os tényező a fészek magassága és szélessége.

A jó teleléssel készülünk a jövő évi eredményes méhészke shez, azért a jó telelést a méhész legfőbb munkájának kell inteni, amit már a régi méhészek is kiemeltek, így a német ró Ehrenfels azt mondja, hogy a jó teleltetés a méhész remeke, the pedig a híres lüneburgi méhész szerint pedig, amely hész, méheit jól teleltette méhészetének mesteri alapját lefekte, amelyik pedig a mézel és dandárjára méheit a legnépesebb velte, mestere művét megkoronázta.

Ha a méhek természeti törvényeit és kívánalmaikat a kellő yelembe vesszük, a jó teleltetés nagyobb fejtörést vagy munt nem okozhat. A hideg beálltával az anya beszünteti a fiasist, a fiatal nemzedék a sejtekből kibuvik az üresen maradt eken 20—25 cm. átmérőjü gömbölyded fürt alakban a méhek zehuzódnak, de csak akkor teleltethetünk jól és olesón, ha a gytömögü, tulnyomólag fiatal méhekből állótelelő fürtöt a eléshez szükséges 12—16 kg. méz tulnyomó részben a kellő t felett van, különben pedig a telelő fürt által elfoglalt üres eket a méz koszoru formában veszi körül, ehhez képest a retek legalább 30—35 cm. szélesek, a kaptár fészek részének lig 40—48 cm. magasnak kell lenni, mert a telelő fészekben néhek 20—25 cm. átmérőjü gömbölyded telelő fürtjét oldalról, ülről a teleléshez szükséges 12—16 kg. méz csak ilyen esetben körül.

A méhész építkezési munkássága ugy alakult ki, hogy a ek elé álljon a köpü szája felé (hidegépítmény), nyilván abból okból mert így a méhek célszerűbben haladhatnak a fogyó z után felfelé, amiből arra lehet következtetni, hogy a méhek ztartásának a telelés szempontjából is a hideg építkezés el meg.

Ma is még mindig méhészkednek kasokban, kis keretes, kis nagy keretes nagy, sőt a szükséghez képest még mindig gyobbítható nagy kaptárakban (amerikai rendszerü). Ha lig szemügyre vesszük ezen különböző nagyságu kaptárak- a méhészkedő méhészeknek, méhészetbeli jártasságát az álla- ható meg, hogy kielégítő eredményt a csekélyebb tudásu hészek csak a kis kasokban, vagy a kis kaptárakban, míg a sterek a nagy kaptárakban érik el; amiből-vizsont az álla- ható meg, amit különben is a kaptárak fejlődése is igazol. gy a méhész által használt kaptár nagyságát az eredményes hészkedés szempontjából a méhész tudománya szabályozza. zsdó méhészek a kast, a mester a nagy kaptárt használja.

A méhek természeti és házitörvényeinek és a méhésztudomány céljának szemmel tartásával vázolt ezen tájékoztatóm a méhészek talán arra a jobb megfontolásra fogja vezetni, hogy ne felessék a pénzt, időt és munkát kísérletezéseikre és próbálgatásaikra, hanem a jó méhészkönyvekből a méhek természeti törvényeit és házi rendjét minél alaposabban megtanulják. Az alapos ismeret mindenkit bizonyosan jól tájékoztat a kaptárkérdésbe

A kaptárkérdéshez.

Stamatelache D. a cornești-i állami méhészeti-telep és iskola igazgatója ezt írta az Universulban: „Régebben egy jórendszerű kaptárnak megtervezése vagy megválasztása sok vitára ad alkalmat a méhésztáborban, míg a jelenben nem vesztegetjük időt olyan kérdések megoldásával, amit már ötven évvel ezelő mások végkép megoldottak.

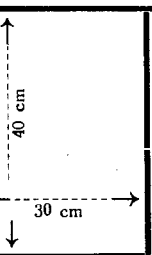
Méhészeti kongresszusunk úgy határozott, hogy országunk számára legmegfelelőbb kaptárak a „Layens“ és a „Dadant-Blatt“. Ez a határozat, ha nem is tudja megváltoztatni egy régi méhészeink fölfogását és kiirtani a célnak meg nem felelő kaptárokat, mégis alkalmas arra, hogy irányt adjon a kezdőknek és azoknak, akik a méhészetet mint főfoglalkozással akarnak foglalkozni. Igen természetes, hogy a méhészetben semmiféle elfogultságnak sincs helye. Az is bizonyos, hogy minél többféle kaptárrendszer van egy országban, annál nehezebben megy elő ez ország méhészete. Reánkénzve irányadó Amerika, Olaszország, Franciaország, Lengyelország méhészkedése, amely a nagy tényleg fogadta Dadant-Blatt kaptárakat fogadta el és használta. Ezekben az országokban is szerkesztettek a keret feltalálása után Langstroth elvei alapján egész sereg kaptárféleséget a legkülönbözőbb keretmérettel. A világ mindkét fele méhészeinek tapasztalatai alapján azonban kiküszöbölődtek lassanként a különféle ládák, amiket kaptáraknak neveztek ki, s eljutottak arra az eredményre, hogy ma egész Amerikában, ahol a méhészetek száma közel van a millióhoz, már csak kétféle kaptárt használnak: „Langstroth“-ot, amely hivatalos kaptár és a „Dadant“-ot.

Olaszországban, amelyet szeltemben-hosszában bejártam és méhészetek százait megnéztem, csak a Dadant-Blatt és Langstroth kaptárjával s itt ott a Dadant-Blatt-Tonelli“-vel találkoztam és csak már a kiküszöbölődés stádiumában levő „Sartori“-val. A turin 1923. évi méhészeti kongresszus, amelyen a félsziget minden jelentékenyebb méhésze megjelent, elfogadta az u. n. Italo Dadant-Blatt keretet, amelynek a mérete különben ugyanaz, amint mindenütt használnak: 42×27 cm. Azt hitték egyidőben Olaszországban is, mint másutt is és még nálunk ma is hiszik, hogy a kaptár méretnek alkalmazkodni kell a vidék növényzetéhez, azaz nektárban szegény vidéken kis méretű kaptárt s csak gazdag vidékekre lehet nagy méretűt használni. Tévedés! Kisé

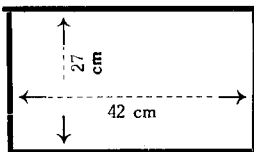
kel bizonyították be Francia-, Orosz-, Olaszországban, eban és legutóbb nálunk épen az ellenkezőjét, azaz a nek- an szegényebb vidéken is a nagykaptárak hatalmas család- dják a több mézet. Mivel egy bizonyos területen, bizonyos u méh élhet meg e kérdés nem a keret nagyságától függ- re csak jártam és a méhészet állapotát, fejlődését vizs- am, mindenütt ugyanezt az irányt találtam. Minden mé- et a háromféle kaptár közül valamelyiken van felépítve: ant, Layens, Langstrott. Csak különlegességből vagy kísér- ésből használják Olaszországban a Dadant-Blatt-Tonellit, ceiaországban a Dadant-Blatt-Traperoidalt (automatikus- is mondják). Van ugyan Franciaországban is egy „Voimot“- keret 33×33, amelyik ugyan elég jó méret, de már megy ki ratból s Dadant-Blatt-tal helyettesítik.

Káraderékul idézem a híres Dernavnak a szavait, aki az orosz észetről ezt írja: nálunk is van végtelen sokféle nagyságu és ü kaptár, de az orosz méhészet szerencséjére, az utolsó 30 latt nagyon elterjedt a Dadant Blatt, amely sokáig, ha n nem örökre, a legjobb, a legkényelmesebb, a legnagyobb, gelőnyösebb kaptár. Bertrand E., akinek a legnagyobb mé- ete van Svájcban vagy talán egész Európában, ezt írja ve bevezetésében: kipróbáltam mindenféle rendszert és ha- zottan előnyt adok a nagy kaptáraknak, nagy keretnek, mely 9—12 dm² felületű). Csakis a nagy kaptárak, amelyek- térfogatát kisebbíteni vagy nagyobbítani lehet, adnak nagy hozamot és segítik a kezeléshben a méhészt.

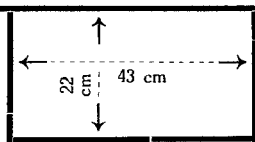
Ezeket a kaptárakat ajánlhatom minden méhésznek és a öknek, bármely országban is laknak azok“.

A

B

C

A. Layens fekvőkaptár.

B. Dadant-Blatt rakodókaptár, amelynek mézürládikói fe- i nagyságúak.

C. Langstrott rakodókaptár, amelynek a fészekben is és a írben is egyforma magasságúak a keretei.

Szeness Imre

Ingyen küldi meg az E. M. E.
„Erdélyi Gazdák Zsebnaptárát“ mindazon tagjainak,
k tagdíjfizetési kötelezettségüknek márc. 1-ig eleget tesznek.

A kaptárkérdésről.

Sokat irnak és beszélnek a méhészek a különböző méretekről és a különböző nagységű kaptárakról. Általában mindegyik dicséri a magáét és elítéli a másokét, *anélkül, hogy magának tapasztalata volna a különböző kaptártípusokról.*

Azonban, hogy igazi, tárgyilagos véleményt mondjunk egy kaptártípusról, tisztában kell lennünk a követelményekkel: először is, hogy a gazdaságos méhészkedésnek alkalmas legyen a *nagyfelületű lépek* és a lépfelület ne legyen a közepén kéreggel léccel megszakítva, mint a magy. országos méretű kaptár. Másodszor ez a *lépfelület elég nagy legyen* és annyi legyen belőle a kaptárban, hogy a család fejlődésének esélyét pontját érhesse el benne. *Ne féljünk a nagy családoktól.* Angliában a legnagyobb méhészügyességnek azt tartják, hogy a legkevesebb kaptárban annál több méh legyen. Nálunk még sokan félnek a méhekben gazdag nagy családoktól. *Pl. a nagy családok sokat gyűjtenek nyáron, aránylag keveset fogyasztanak télen és könnyebben telelnek át.*

Egy 15.000 munkásméhekkel rendelkező családnak 20.000 3000 gyűjtőméhe van, 2—3 kg mézet tud évente gazdájának gyűjteni, viszont télen át 4—6 kg mézet fogyaszt el. Ezzel szemben egy oly család, amelynek 40.000 munkásméhe van, 25.000 gyűjtőméhhez rendelkezik, télen csak 5—7 kg mézet fogyaszt és gazdájának legalább 20—25 kg mézet gyűjt.

Hogy jobban lássuk mennyivel gazdaságosabb és hasznosabb a nagy családokkal méhészkedni, tanulmányozzuk az O. Degg német méhész tudományos megfigyelése alapján szerkesztett táblázatát.

Egy család népességének befolyása a szükséges téli elesésre és a munka teljesítményére. O: Degg

Egy család népessége:	Téli eleség nov. 1-től márc. 31-ig	Gyűjtőméhek száma:	A család évente h		
			Mézet vagy	rajt	V
8.000 munkásméh	3—5 kg méz	1.000— 1.500 méh	—	—	—
15 000 "	4—6 " "	2.000— 3 000 "	2— 3 kg	—	1/2
25.000 "	5—7 " "	6 000—10.000 "	6—10 "	1 kg	1/2
40 000 "	6—8 " "	20 000—25.000 "	20—25 "	2 "	1
60.000 "	" " "	30 000—40.000 "	30—40 "	3 "	2
Stb., stb., stb.					

1934. december 10.

Méhésztársi üdvözlettel

Stitz János,

Brassó, postafiók 71. sz.

gyógyítható-e a költésrothadásban szenvedő méhcsalád ?

Meghatározott, nagyon szűk térre szorított kis cikkecske keretében ilyen fontos kérdést annyira megvilágítani, hogy végre is mindenki tisztán láthasson, teljesen lehetetlen lévén, hogy meg is próbálkozzam a bizonyító érvek felsorakoztatásával, hanem egyenesen meggyőződéssel jelentem ki: Nem!! Legelőször is mindaddig nem, míg ezen gyilkos ellenség romboló munkája elé biztos védő gátat nem emel egy Pasteur fellépése. De hol vagyunk még attól?

Az álpróféták száma állandóan szaporodik, kik majd annak, majd amannak a csodaszernek alkalmazásával értek el megváltó biztos eredményt, de azt nagy bölcsen elhallgatják, hogy a gyógyulás eseteiben vagy nem a bacillus larvae védekező romboló munkáját vagy pedig e veszedelmes kórság szesz-zabb, rövidebb lappangás után ismételten visszatért.

Becsületbe vágó lelkiismereti kérdésnek kellene tartsa minden ember, hogy mondjon le e felfedezés, feltalálás kétes béreiről és csupán akkor lépjen fel megváltónak hirdetőként, haival, mikor kétségbevonhatatlanul bizonyítani is tud.

Védekezni a baj fellépése ellen tudunk. A fertőzött család lakását megmenteni módunkban áll. A mézkészletet a méhek táplálásán kívül bármire felhasználhatjuk. Az építményeket kellő hőfok jelenlétében kiolvasztva értékes kincscsé tehetjük. És mindezekre részletes utasítást adtam „A méhek költésrothadása és az ellene való védekezés” című népies nyelven írt segírt szakmunkámban. Joggal teszem fel tehát a kérdést: Mit szabad-e büntetlenül kísérletezni azon értéket alig képviselő gyengült néppel, mely különben is halálra van ítélve?

Vitába elegendni az elméleti tudósok táborával nincs módunkom, ismétlésekbe bocsátkozni nem akarok, de kötelességszerűleg hivatkozom Balogh Jenő méhésztársnak a Méhéleti Közlöny 9–10. számában közkinccsé adott aranyat érő írását igazságaira, mi hiven tükrözi vissza egy, a méhéletért harcoló becsületes, őszinte lélek igaz érzéseit.

Megam is tüzfészekben lakom. Előttem úgy, mint hátam mögött özönvíz. A Damokles-kard állandóan fölöttem lebeg. A fenyegető súlyos veszedelmet csak az képes megérteni, ki átélte, hogy egyetlen foglalkozásom a méhészet és más keresetforrásom nincsen. Az évnek egyetlen napjában sem tűnhetik szemem előtt a mindent megsemmiítő ellenség, hála'eltökkel áldom tehát Istenemet, hogy mindezideig még egyetlen alkalommal sem találkoztam méhgazdaságomban a fenyegető rémmel, de az is igaz, hogy szakadatlanul résen is vagyok.

Annál többet láttam és tapasztaltam máshol!

Hogy micsoda ijesztő rém a költésrothadás, annak bizonyítékául álljon az alábbi néhány eset:

1. Az 1922 év tavaszán közölte egyik földmivelő szomszédom felesége, hogy Gyergyóból valamiféle komától egy

család méhet kaptak ajándékba, mely most megérkezett s gem kér föl, hogy bocsás am szabadon. Tudtam, hogy e egyszerű népnek mindhiába beszélek a költésveszt okozó l tériumok romboló munkájáról, hiszen bennem legfeljebb ke rért féltő rllenséget lát. A szürkületi órákkan tehát megjeler az illető lakásán és az anyagi áldozattól meg nem rette nem kétszeres, hanem háromszorosnál is magasabb ár megvásároltam az ajándéklónak fogát nem szokás nézni jesen értéktelen népet s ott nyomban a helyszínén lekénezt s mindenestől a tűz maralékául dobtam. Még akkor sem tam képes teljesen megnyugodni, mikor tetőtől talpig le kezve, egész testemet és ruházatomat fertőtlenítettnek tudt

2. Egyik felcsiki kezdő méhésztárs az 1926. évben d kákat rakott szekerére, hogy alább, a harmadik faluban l asztalos mester körfűrészén keretléceket vágasson belőle. közben találkozott egyik levizsgázott méhésszel, ki megtud útjának célját, felajánlotta, hogy: „én adok magának l kereteket, nem kell legalább azok összeállításával vesződr. A csere kezdő méhésztársunknak legnagyobb örömére röv sen létre is jött s boldogan fordult vissza szekerével, h rövid két év atatt hat családból álló méhészállományával gezen a gyászos költésrothadás.

3. Az 1932. év július hó 1 . napján a tőlem 3 kilomét lakó intelligens hivatálnok ember látogatást tett erdei mé szetemen s bejelentette, hogy ő is méhészetet szándéko alapítani s ezen célra Gyergyószentmiklósról olcsó árban s rül méhcsaládokat vásárolnia. Én kértem, sőt könyörgésre : tam a dolgot, hogy ne kísértse az Istent és ne hozzon onn semmit még ingyen sem. Közben ajándékképpen felkinált összes ezutáni rajjaimat lgérytemhez hiven az napi 4 utóra mat összefogtam s haladéktalanul rendelkezésére is boc tottam.

Fájdalom, a rajzás ezen nappal végérvényesen le is rult s így többet adnom nem állott módomban, de kötel ígéretet tettem, hogy jövő évben ts rendelkezésére állok.

Két hét elteltével, éppen pörgettünk, mikor megjelent vezetett egyén, jelentve, hogy meg öttek vonattal a méhek Gy gyóból, de azt hiszi, hogy lefulladtak. Rémülten hag, tam csapat, papot s rohantam fel hozzá

Halvány reményem is szétfoszlott; mert a csinosan kic gozott országoz méretű 5-ös kaptárban elhelyezett 3 erős c ládnek bár nagyobb százaléka megsemmisült, mégis valame nyinél megmaradt az anya és egy bizonyos méhtömeg.

Kitisztítottam a hullákat, elszedtem az összeszakadoz építményeket és a családokat erejükhöz mérten újra m rendeztem.

Vonattal mentem haza falumba. de addig nem tértem lakásomba, míg fogómat útközben egy bádogosnál tüzesre nem égettem. Más ruhát öltve, alapos fertőtlenítés után, me tem két erdei méhesembe, de nem tudtam megnyugodni egy

percre sem, dacára annak, hogy nem találtam rohadót fia-
t s az eladó csaknem esküvet bizonyította, hogy nála baj
soha sem fordult elő.

Az idő homokja pergett lassan de biztosan.

Ujabb 3 hét múlva nem lehetett találni egyik családnál
egyetlen egészség s fiasítást, sőt az én 4 jó utórajomból
csitított családot is le kellett kénezn.

Míg kellő erővel rendelkeztek a népek, megbirkóztak az
tő rémmel, de mikor a helyesen elő nem készített utazta-
egyengítette öker, végzett velük a bacillus larvae.

Magám fájó szivvel szedtem fel a sátorfát s költséget és
dságot nem kimélve, elhurcolkodtam a veszedelmes szom-
ságból.

4. A folyó év tavaszán egyik könnyelmű embertársunk
gyógy medencéjéből szállított át 24 garantált, helyesen egész-
snek kijelentett családot Felcsikra. Az állomány kétfelé
va, két nagy község virápszó méhészetét fertőzte meg és
a méhállományt rövid időn belül a biztos pusztulás út-
juttatni.

Mikor kezembe került vizsgálat céljából a nyulós költés-
adásos keretllep, valóságos undorral borzadtam el az embe-
könnyelműségén, mely ilyen veszedelmet tudatosan vagy
ságból ide s tova hurcol büntetés nélkül. Minek az olyan
ernek méh, aki évtizedes, korymfekete színű, viaszmosolyok-
össze-visszarágott, anyabölcsőcsonkokkal tarkított lehetel-
alaku lépéptímenyeken ki:ozza a leghasznosabb bogara-
Hogy milyen tömeg bélsár halmozódott fel azon a bizo-
lépen, ezt csupán következtetni lehetett a valamikor talán
rszínű, de már teljesen sötétbarnára vált ürüléktől meg-
agodott kereiléceken.

Óriási hiba, hogy a nagy tudást és szakértelmet megkö-
lő méhészkedéshez bárki hozzáfoghat. A méhészet nincs
sítéshez kötve, mint különben a mezőgazdaság egyetlen
ata sem, pedig a méhészet az egyetlen foglalkozás, mely
árokat nem tűr meg és következetesen megbosszulja
át úgy a méhek életében, mint a tulajdonos anyagi hely-
n.

Hogy a szatmári vándorgyűlésen hozott határozat gya-
ati értéke mennyit ér, erre vonatkozólag felhozom ama
lményt, hogy én Gyergyószentmiklóson, a gyászos költés-
adás főfészkében, f. év okt. hó 14-től 29-ig méhészeti tan-
umot tartottam, melytől mindazok távol tartották magukat,
nek méhészete agyon van fertőzve Azok már eleget,
esebben mindent a legjobban tudnak, ismeretek szerzé-
utalva többé már nincsenek. Nekem magamnak felhatal-
ásom nem volt, hogy méhállományukat átvizsgálhassam.
aponkénti ajkaimról elhangzó figyelmeztető, kérő, sőt eső
ő szó, alrahányt borsónál is értéktelenebbé vált, mind-
ak dacára, hogy egész idő alatt reggeltől estig róttam a
st. kutattam, vizsgáltam a méhállományokban, az egész-

ségeseknek találtakat télire helyesen elrendeztem, a betökönkönyörtelenül halálra ítéltém.

Tudomásom szerint hazánkban vonaikozó törvény csen, vagy ha volna is, nincs senki, aki végre is hajtan következésképpen részünkre kizárólagosan a felvilágosító r marad, esetleg összefogott erőkkel kikövetelése olyan tő hozásának, mely végérvényesen kiirtaná a bacillus larva utolsó fertőző spóráját is; mert hogy a gyanullan ember senki kárt ne okozhasson, azt a törvényt, jog és igazság ben megkövetelheti a becsületes méhésztársadalom.

Blénessy Kár

A méh és a virágok megtermékenyítés

Irta: Boronkay Pál.

Egyik földbirtokos ismerősöm panaszkodott, hogy nem érdemes maglucernát termelni, mert még nem volt danként husz kg-nál több megtermése, mindig úgy kell azt a drága magot. Ismerve azt, hogy négy-öt km-en gazdaságához közelebb nincs méh, említettem neki, prób méhek odavitelével magot termelni. Tanácsomat megfog. A rákövetkező évben méheimből kért kölesön a virágzás tamára. Az eredmény 160 kg mag lett holdanként. Meg zem, hogy az összes általam figyelt gazdasági mézelő nyek között a lucerna bizonyult a legmegbízhatatlan mézelőnek. Mézelése annyira az időjárástól függ, mint se más általam ismert növényé. Köztudomású, hogy a luc második—harmadik kaszálását szokás magnak hagyn pedig július végén — augusztus elején virágzik. A le kább évben van olyan fülled párás meleg, amilyet a luc feltétlenül megkíván ahhoz, hogy nektárt termeljen. A n dik évben a rendkívül kedvező időjárás igen bő nektárk dést indított meg. Ennek következtében olyan szokatlan járás indult el a viárgzó lucerna táblán, amilyent még tapasztaltam. Millió meg millió méh nyüzsgött napestig i Kunkorodó magtokjai hiány nélkül nap-nap után szapo tak olyan mennyiségben, hogy a lucerna a virágzás vég a nagy súlytól lefeküdt. Terméseredmény — nem kifogást géppel való cséplés után — négyszázhusz kg volt ma holdanként.

Meg nem felelő időjárás esetén a nektárt nem tartal lucerna vriágra a méh nem megy. Ilyenkor nem látni i mást, mint egyes dongó vagy poszméh fajokat, melyek san kutatnak némi élelem után, mivel raktározott készi nincs, élniök pedig valamiből kell. Innét van az a téves fogás a gazdák között, hogy a vadméh fajok hasznosal a lucerna termékenyítésénél, mint a házi méh. Megfigy sem szerint jó lucerna magtermés csak kedvező időjá évben volt, mikor a méhek is tömegesen lepték virágzatá

EGYLETI ÉLET

Az ó- és ujesztendő küszöbén

Tagtársi üdvözlettel köszöntjük az E. M. E. T. Tagjait M. K. Kedves Olvasóit, boldog újesztendőt kívánva és mindnyájuknak és minden hozzátartozóiknak!

Összönjük a T. Tagtársainknak és Olvasóinknak, hogy ettől és megértéssel kitartottak e nehéz időkben az E. és a M. K. mellett és kérjük, hogy szeretetükkel és nyakkal az új esztendőben is tiszteljenek meg és a januárban esedékessé váló 1935. évi tagdíjak, valamint az eset-hátrálékok mielőbbi befizetésével támogassák az E. M. s a M. K.-t.

Kérjük az egy községben lakó T. Tagtásainkat, hogy a lehetőleg összegyűjtve, egy tételben, kisebb költsziveskedjenek mielőbb beküldeni.

Indazon T. Tagtársaink részére, akik az 1935. évi tag-nárcius 1-ig beküldik, az Egyesület díjtalanul küldi meg délyi Gazdák Zsebnaptárát.

gyűjtsön minden E. M. E. tag új tagokat az E. M. E.-tendesen fogjuk közölni, hogy ki hány tagot gyűjtött az yamán összesen az Egyesületnek, hogy lássuk a nemes tyben ki lesz az első?

KÖZGYÜLÉSI MEGHÍVÓ.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1935. évi február hó 5-én, d. u. 5 órakor, Kolozsvárt, az egyesület Attila u. 10. sz. hivatalos helyiségében rendes évi közgyűlést tart, melyre egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk, azzal a megjegyzéssel, amennyiben a közgyűlés a tagok kellő számban való meg-éneke hiányában határozatképtelen volna, a közgyűlés r hó 9-én d. u. 5 órakor fog megtartatni a megjelent tagok ra való tekintet nélkül fog határozni a február hó 5-i kítüzött tárgyak felett.
Kolozsvár, 1935. január hó 1.

Bethlen László s. k.,
elnök.

Török Bálint s. k.
főtitkár.

Tárgysorozat:

Elnöki megnyitó.
Jelentés az egyesület 1934. évi működéséről.
Az 1934. évi zárszámadások ismertetése.
Az 1935. évi költségvetés előterjesztése.
Esetleges indítványok, amelyek a közgyűlés előtt 8 nap-adandók.

MEGHÍVÓ.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-választmánya Kolozsvárt, 1935. évi február hó 5-én, kedden d. u. fél 5 óra az egyesület hivatalos helyiségében, Attila u. 10. sz. alatt rendület tart, melyre a választmány tisztelt tagjait meghívja.

Kolozsvár, 1935. január hó 1.

Az Elnökség.

Az E. M. E. igazgató-választmányának ülés

Az E. M. E. igazgató-választmánya december hó 4 *Kicsid Géza* tb. elnök, alelnök vezetése alatt gyűlést tett, amelyen jelen voltak: *Pohl Béla* e. alelnök., *Stief C* telep-göndnok, dr. *Eöry István*, *Tóth István*, *Paul Istv Várady Béla*, *Szigethy Jenő*, *Kovács András*, *Bullin. Ádám*, *Nagy Vilmos* és *Rákosi Albert*. Távolmaradását mentette *Seyfried Ferenc*.

Török Bálint főtitkár ismertette a tárgyisorozatot. Jel tétst tett a szatmári kiállítás és méhészeti vándorgyűlés le lyásáról, mely a M. K.-ben is részletesen ismertetve volt. választmány köszönetet szavazott az előadóknak és a vánd gyűlés határozatainak előterjesztése rendén megállapított hogy a költésrothadás ellen csakis abban az esetben aján a küzdelem felvételét a M. K.-ben is részletesen ismertet szerekkel és módozatok mellett, ha a baj még egészen el kezdeti stádiumban van. A súlyosabban megtámadott esa dok azonnali kiirtását tartja szükségesnek a választmá. Elhatározta a választmány, hogy a mezőgazdasági kamai utján lépést tesz a virágzásban levő gyümölcsfák mérge anyaggal való permetezésének betiltása érdekében, mivel a méhekre igen ártalmas.

Tudomásul szolgált, hogy az 1934. év őszén *Török Enc* és *Engli Gusztáv* méhészt ifjak küldettek ki Gödöllőre ar hészeti szakiskolába ösztöndíj mellett.

Örömmel vett tudomást a Kolozsváron és Gyergyósze miklóson tartott ingyenes méhészeti tanfolyamok szép sike ről, amelyek vezetéseért *Stief Ottó* és *Blénessy Károly* i vál. és tb. tagoknak az igazgató-választmány köszönetet s: vazott. Főtitkár jelentette, hogy az 1934. évben is kérte egyesület a méhészek részére a kedvezményes árú cuk engedélyezését. Ennek érdekében személyes intervenció történt, mégsem sikerült az ügyet kedevezően elintézni.

Tudomásul vette a választmány, hogy a M. K.-ben a ka tárkérdést általános megvitatás céljából a szerkesztőség f vetette és ezzel alkalmat adott, a kaptárkérdés revíziójá: Kéri a választmány az egyesület T. Tagjait, hogy észrev

ket közölni sziveskedjenek, amelyek közlése után a vá-
mány is foglalkozni fog a kérdéssel. — Tudomásul szol-
a Hitelszövetkezeti Központtal kötött betét kifizetési
zség, valamint a városi frontadó kivetés megfelelőbevése.

Várady Béla gazdabizottsági tag jelentette, hogy a há-
gárdi méhészeti telepen vizsgálatot tartott és ott min-
rendben talált. Így a választmány a jelentést tudomásul

Főtitkár a pénztár-forgalmi kimutatást mutatja be 1931.
-i zárlattal, mely szerint 14.500 lej bevételi többlete van
egyesületnek.

Stief Ottó telepgondnok tette meg ezután a telep álla-
ról szóló jelentését, melynek tudomásulvétele után a tag-
alomról szóló jelentés kapesán főtitkár előterjesztése-
az igazgató-választmány helyesléssel vette tudomásul a
új hátrálékok és esedékes tagdíjak behajtása érdekében
erélyes lépéseket, melyek a kívánt eredménnyel is jártak.
nészetesen az ig.-vál. meghatalmazása alapján úgy töke,
időbeli engedményeket is nyújtott az Elnökség a hátrá-
koknak tartozásuk könnyebben való rendezhetése érdeké-
de még így is sok tagot volt kénytelen a választmány
ni az egyesületi tagok sorából. Ez alkalommal törölte-
összesen 135 tag. Elhunyt 6 tag. Ezzel szemben 41 új tag
lett fel.

Több kisebb keblü ügy megtárgyalása után az igazgató-
sztmány az 1935. évi közgyűlés napját február hó 5-én,
án 5 órára tűzte ki, amelyet megelőzőleg 4 órakor az
ál. fog ülést tartani.

Tagdíjnyugtázás.

1930. évre 100 L. tagdíjt fizetett: Patka J. Gysztmíklós.

1931. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Deák J. Rastolița.

1932. évre 100 L. tagdíjat fizetett Deák J. Rastolița,
ics Á. Gyalfalu (40.—).

1933. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Kovács A. Suseni, Fodor
orla, Vaneza J. Bogártelke, Lukács Á. Gyalfalu, Schilli I.
eni, Para M. Csztdomokos, Barabás L.-né Eesztelnek (65.—).

1934. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Balogh J. Mvalkó,
Vargha S.-n- Lisznyó, Szöllősy Gy. Rettég, Engli V. P.-ilva,
lár A. Kudzsir, Grauszam G. Lupény, Fodor B. Borla.
ár D. Kolozsvár, Truceza J. Csikszereda, dr. Eöry I. Migen,
ics Á. Gyalfalu, Wollmann O. Gyszentmíklós, Schreiber A.
özsény, Siklódy A. Kvásárhely, Schilli I. Săcueni, Fánta K.
szna, Para M. Csztdomokos, Barabás L.-né Eesztelnek (65.—).

1935. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Dr. Harmath Gy. Kol-

Joó K. Szárazberek, Nees D. Kolozsvár, Dutz A. Kovászna,
a K. Kraszna, Páll A. Zetelaka, Dragovits J. Felőr, Pataki
alínești, Szathmáry I. Tenke.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kedves tagjainknak és olvasóinknak Boldog újévet kívánunk

Lapunk mai számához az E. M. E. tagsági nyilatkozatát esatoljuk. Arra kérjük minden egyes Tisztelt Tagtársunkat, hogy azt egy ismerős méhésztársával aláírva az E. M. E. címére beküldeni sziveskedjék az évi 100 L. tagdíjjal együtt. Csak úgy erősödhetik meg az Egyesület, ha minden T. Tagtársunk legalább annyiban támogatja, hogy egy új tagot szerez! A M. K.-ben közölni fogjuk azok neveit, akik új tagokat szereztek és nyilván fogjuk tartani, hogy az egész év folyamán ki gyűjtötte a legtöbb tagot az E. M. E.-nek!?

A költsérothadásos lépek elégetése. (Schweizerische Bienenzitung, Svájc.) A költsérothadásos család lépeinek elégetésekor nagy gonddal kell dolgozni. A lépek egyrésztében rendszeren méz is van. A méz nem szokott teljesen megsemmisülni, hanem az elégetés színhelyén: rendszeren valahol a szabadban később magához csalogatja illatával a méheket. Ez veszedelmes. Gondoskodni kell arról, hogy a méhek egyáltalában ne férhessenek hozzá a mézhez. Ebből a célból 40 centiméter mély gödrökben kell elégetni a lépeket. Ha a tűz kialudt, a gödröt be kell temetni, így minden föld alá kerül. Az égő viasznak erős a szaga, tehát a lépek elégetésére olyan helyet kell választani, mely nincsen a repülés irányában.

Aki tagdíjával egyszerre csomagolási és postai portó költségére 20 L-t beküld az E. M. E. címére, annak 2 gyapotkrepintövet küldünk.

Érdemes-e facéliát vetni méhlegelőül?

Sok szó esett már arról, hogy érdemes-e direkt vetni facé, vagy nem. Magam is soká gondolkodtam azon, hogy vesse vagy ne. Végre mégis csak szántam magam arra, hogy tek facéliát. 1931-ben vetett 150 négyszögölet. Ezen csak mennyiséget is jól megérez méheim, mert dacára a szárságnak, igen jelentős mennyiséget hoztak róla.

A reá következő évben 1932-ben, már kétszer vetettem, most már 450 ölet, mivel ki elkéstem a vetéssel, így csak május első napjaiban vetett és mégis igen jókor virágot ad, hogy erről már pergetni tudtam. A szárazság miatt csak szintén késvé tudtam a másodvetést végrehajtani; ez a vé szeptember végén október közepén virágozott, amely azért nem igen jókor virágozott, mert méheim róla igen szépen behozták a telelőre szükséges méz legalább is 75 százalékát.

Ez éven pedig már a szokás szerint méhészek is vetnek, látni a sikert, én ezután minden évben vetek facéliát, hacsak mennyiséget is, vagyis amennyi bérföldet tudok szerezni.

Állítsuk össze az 1935. munkatervünket a tél folyamán. készítsük el a hiányzó méhészeti eszközöket, vagy szerezzük be azokat. Új kaptárakról is a tél folyamán gondoskodjunk. Rendezzük könyvtárunkat, készítsük be a M. K. 1934. évi munkatervét a tél folyamán. Szerezzünk be méhészeti szakkönyveket és gyűjtsünk minél több tagot az E. M. E.-nek.